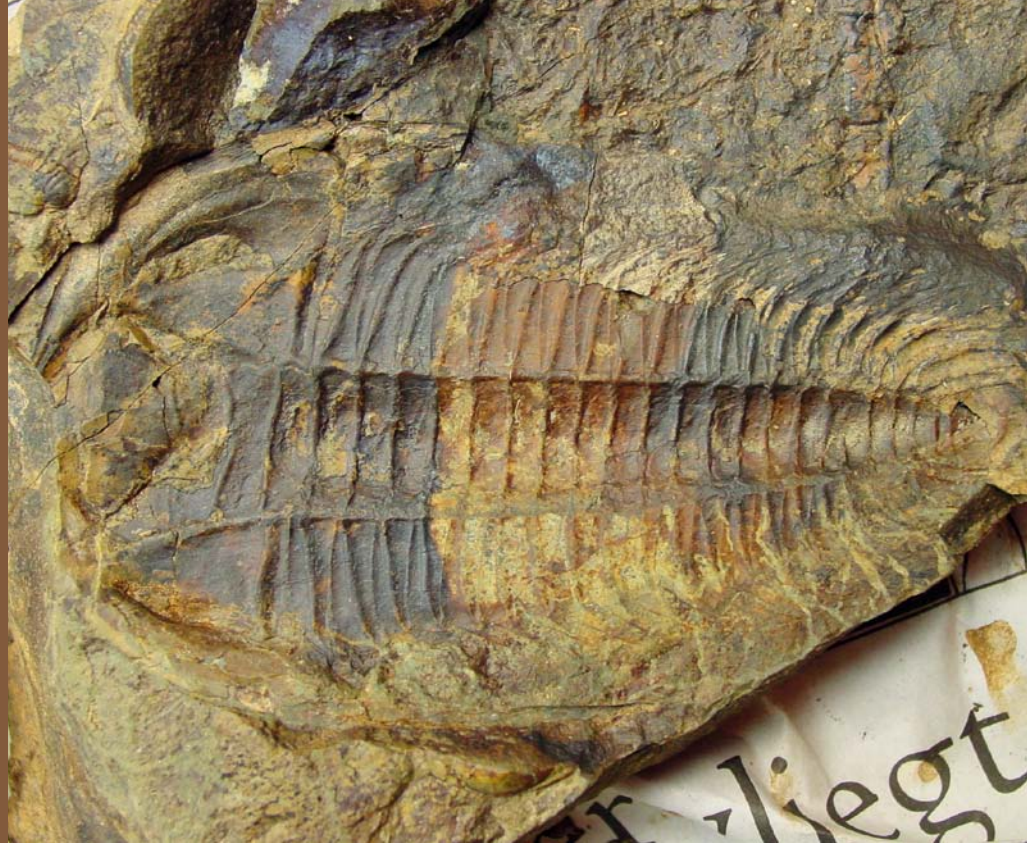


Hebt u ook een geologische vondst gedaan met een eigen verhaal?  
Stuur dan een foto en tekstje naar  
ngv.redactiesecretariaat@gmail.com

Ik verzamelde al bijna vijf jaar fossielen, waarmee ik zoals velen begonnen ben met haaiantanden zoeken in Antwerpen en Krijt-fossielen in Cap Blanc Nez. Later ging ik, gewapend met wat adresjes gekregen van collega-verzamelaars (zonder een GPS, want die bestond nog niet), ergens in Frankrijk op zoek naar ammonieten in de o zo fossielrijke Jura.



# Mijn vondst

TON AGTERBOS  
TONAGTERBOS@GMAIL.COM

Overweldigd door de tijdschema's, de stratigrafische kaarten met hun abracadabra en getallen, je denkt: "dat leer ik nooit". Maar ondertussen ook geboeid door de mogelijkheden die het internet bood en het feit dat je met je eigen handen resten van levende wezens vast hield die een onmogelijk lijkend aantal jaren geleden in zeeën geleefd hadden op plekken waar nu huizen gebouwd werden. Verzameltochten naar stort-hopen van mijnen waar veel te veel lag en waar alles op elkaar leek, nou ja, bijna alles en waar je wegreed met de achterbumper bijna over de straat slepend.

Zo verwonderd was ik nog steeds toen ik intekende op een excursie naar Tsjechië; mijn oudste fossiel tot dusver kwam uit het Carboon, Westfalen ouderdom. Ik wist niet dat met die excursie mijn hele wereld van verzamelen op zijn kop zou worden gezet. Argeloos en naïef was ik toen nog, denkend dat ik nooit iets ouder zou kunnen vinden dan Carboon,

want dát was al zo oud. Van trilobieten had ik nog nooit gehoord.

De eerste stop die we met Professor Turek maakten was een Proterozoïcum locatie, nooit van gehoord..., maar met de reisgids en de uitleg van die week werd mijn nieuwsgierigheid voor het Paleozoïcum gewekt en heeft me nooit meer losgelaten. Dit was het begin van 13 jaar achter elkaar tussen de een en vijf weken per jaar in Tsjechië fossielen zoeken, met mijn vrouw en met vrienden, zelfs uit Engeland. In 2005 waren mijn vrouw en ik in Jince op heuvel Vystrkov een diepe put aan het graven, ongeveer 80 cm in vast gesteente toen we op een bank met 5 complete trilobieten van het genus *Paradoxides* stootten. Het hier getoonde exemplaar was het enige dat met positief en negatief nagenoeg ongeschonden kon worden geborgen, de andere exemplaren waren in stukken te zien. De gesteentes zijn meestal gefragmenteerd, vaak zijn stukken verschoven. Om splinters te voorkomen werden deze ingesmeerd met houtlijm en later zo compleet mogelijk geborgen om als legpuzzels de thuisreis mee te maken.

Toen ik dit exemplaar in handen hield sloeg mijn hart even over, na jaren lang alleen delen te hebben gevonden nu eindelijk complete beesten. Deze is 12 cm lang. De hypostoom (gehemelte) is door het cranium (het centrale deel van het kopschild) heen gedrukt en goed te zien. Verder zit op de rand van het negatief een juveniel exemplaar.

Helaas is dit nu een streng verboden locatie, overal staan hekken en borden, je bent op militair terrein en je wilt daar niet achter de tralies verdwijnen.

Mijn fossielen komen van de bron, daar waar ze geleefd hebben; samen met de bijbehorende fauna zijn ze verzameld, gedetermineerd, gefotografeerd en in een database gezet zodat ze niet verloren gaan.

## Taxonomische indeling

Rijk: Animalia (Dierenrijk) Onderrijk: Metazoa (meercellig leven)  
Stam: Arthropoda (Geleedpotigen)  
Klasse: Trilobita (Trilobieten) Orde: Ptychopariida, Familie: Paradoxidae, Geslacht: *Paradoxides*  
Soort: *gracilis*

